

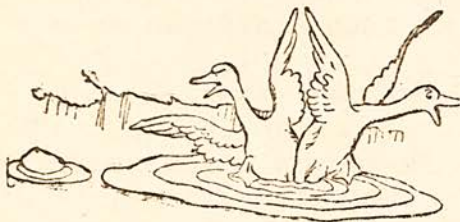
Видра и патки

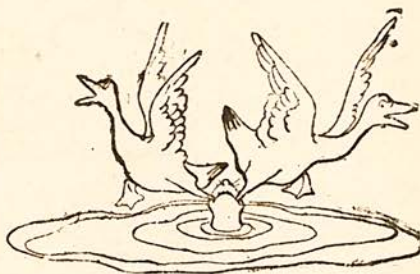
Двѣ патки си плаватъ свободно
Въ тихитѣ рѣчни води,
А на брѣга цвѣтистъ полека
Видра ги хищно слѣди.

И гурна се леко въ дългитѣ
Хитрото малко звѣрче. . .
Леко вълнитѣ играятъ,
Водата тихо тече. . .

Закрѣкаха паткитѣ дружно,
Тревоженъ нададоха викъ —
Краката имъ нѣщо улови,
Опасенъ всѣки е мигъ.

— На помощъ, на помощъ елате!
Че гинатъ напразно двѣ патки,
Ловцитѣ ще плачатъ, ще жалятъ
За тѣхнитѣ месца тѣй сладки. . .

Въ уплаха видѣха небето,
Високо се дигнаха двѣтѣ,
И въ мигъ имъ нѣщо олекна,
И мощъ добиха крилѣтѣ.